

Som nærværende paragraf herefter fremtræder i forslaget, svarer den til kommissionsudkastets § 7, stk. 2 (bemærkningerne side 78) om skattefrihed for bidrag, der af den skattepligtiges arbejdsgiver ydes til en pensionsordning for den skattepligtige. I forhold til reglen i kommissionsudkastet er der dog foretaget forskellige ændringer. Man har således, for såvidt angår pensionsordninger, som tilsikrer den skattepligtige en kapitaludbetaling (b), søgt det klart fremhævet, at pensionsbidraget med renter skal være unddraget den skattepligtiges rådighed, mindst til det fyldte 60. år, selvom arbejdsforholdet ophører forinden (medmindre ophøret er begrundet i uarbejdsdygtighed, for kvinders vedkommende også i indgåelse af ægteskab), idet et sådant krav synes at stemme med den bag reglen liggende tanke. På den anden side har man ikke, som kommissionsudkastet, betinget skattefriheden af, at pensionsudbetalingen tilvejebringes i henhold til bindende tilsagn fra arbejdsgiverens side ved faste eller i forhold til årslønnen beregnede indskud. Fastholdelsen af denne yderligere betingelse ville betyde, at skattefriheden blev udelukket i tilfælde, hvor det som følge af funktionærens fremrykkede alder var nødvendigt at foretage et kapitalindskud ved ordningens etablering, og dette synes ikke rimeligt. Endelig skal nævnes, at efter kommissionsudkastets § 7, stk. 2, sidste pkt., skulle den skattepligtige ikke kunne holde bidrag fra arbejdsgiveren til kapitaludbetaling udenfor sin indkomst-opgørelse, hvis arbejdsgiveren var gift med eller i ret op- eller nedstigende linie beslægtet med den skattepligtige, eller hvis arbejdsgiveren var et aktieselskab, i hvilket den skattepligtige eventuelt i forbindelse med højst to andre aktionærer beherskede aktiemajoriteten. Efter forslaget er denne udelukkelse fra skattefriheden ikke — som efter kommissionsudkastet — ubetinget. Fritagelsesbestemmelsen kan komme til anvendelse, såfremt der også for andre personer, ansat i virksomheden, er etableret pensionsordninger, og den pågældende påviser, at den for ham truffene ordning ikke går ud over, hvad der kan anses for passende i forhold til disse pensionsordninger. Blandt de personer, på hvilke fritagelsesbestemmelsen i § 8 ikke ubetinget kommer til anvendelse, nævner kommissionsudkastet ikke be- svogrede med arbejdsgiveren. Man har imidlertid fundet det rimeligt at udvide undta-

gelsesbestemmelsen til også at omfatte sådanne personer. Endvidere er bestemmelsen om aktieselskaber udformet således, at den kommer til anvendelse på personer, der er aktionærer i selskabet og i realiteten har afgørende indflydelse på dets dispositioner.

Til § 9.

Ifølge statsskattelovens § 4 b skal lejeværdien af bolig i egen ejendom medregnes til den skattepligtige indkomst, hvad enten den skattepligtige har gjort brug af sin beboelsesret eller ej. Lejeværdien ansættes til det beløb, som ved udleje kunne opnås i leje af vedkommende ejendom eller lejlighed, dog at den, når særlige forhold måtte gøre denne målestok mindre egnet, kan ansættes skønmæssigt. Denne regel praktiseres således, at den skønmæssige ansættelse benyttes overfor boligværdien af ejendomme, der iøvrigt benyttes erhvervsmæssigt, således navnlig landejendomme. Hvor det drejer sig om eenfamiliershuse opererer man med en bruttoindtægt af ejendommen, fastsat som en procentdel af ejendomsskyldværdien, og i denne bruttoindtægt kan fradrages samtlige udgifter vedrørende ejendommen, såsom prioritetsrenter, skatter, afgifter og vedligeholdelsesudgifter. Hvad endelig angår ejendomme, der benyttes dels til beboelse for ejeren og dels til udleje, fastsættes værdien af det privat benyttede under hensyntagen til lejen af det udlejede.

Medens skattelovskommissionen har foreslået de gældende regler opretholdt for så vidt angår ejendomme med flere lejligheder, af hvilke ejeren benytter den ene, samt i tilfælde, hvor skatteyderen har bolig i en ejendom, der iøvrigt benyttes erhvervsmæssigt, f. eks. en landbrugsejendom, har kommissionen i udkastets § 8 (bemærkningerne side 79) foreslået en ny fremgangsmåde for såvidt angår eenfamiliershuse, der alene benyttes til beboelse af ejeren og hans husstand. For disse huses vedkommende foreslås det at opgive fremgangsmåden med fastsættelsen af en bruttolejeværdi, hvori samtlige udgifter vedrørende ejendommen fradrages; i stedet skal som (netto)indkomst af en eenfamiliesejendom medregnes et beløb svarende til 3 pct. af egenkapitalen i denne, beregnet som forskellen mellem ejendomsskyldværdien og prioritetsgæld m. v.

Som det fremgår af bemærkningerne til kommissionsudkastet, har kommissionen til- sigtet under indkomstbeskatningen at ind-